

יְגָדֵל אֱלֹהִים חַי וַיְשַׁתֶּבֶחֶת.
 נִמְצָא וְאֵין עַת אֶל מִצְיאוֹתָו:
 אֶחָד וְאֵין יְחִיד בְּיְחִידָה.
 נִעְלָם וְגַם אֵין סֻפֶּר לְאֶחָdotָו:
 אֵין לוֹ דְמוֹת הַגּוֹף וְאֵינוֹ גּוֹף.
 לֹא נִعֲרוֹד אֶלְיוֹן קָדְשָׁתוֹ:
 קָדְמוֹן לְכָל דָבָר אֲשֶׁר גַּבָּרָא.
 רָאשָׁוֹן וְאֵין רִאשָׁת לְרִאשָׁתוֹ:
 הַפּוֹ אֶדְזָן עֹזֶלֶם לְכָל נֹזֵר.
 יוֹרֶה גָּדוֹלָתוֹ וּמִלְכָותָו:
 שְׁפָעַ נְבוֹאתָהוֹ נִתְנוֹ אֶל.
 אֲנָשִׁי סְגֻלָתוֹ וְתִפְאָרָתוֹ:
 לֹא קָם בִּיְשָׂרָאֵל בְּמִשְׁהָ עַזָּה.
 נְבִיא וּמִבֵּיט אֶת תִּמְנָתָהוֹ:
 תּוֹרַת אָמָת נִתְן לְעַמּוֹ אֶל.
 עַל יָד נְבִיאוֹ נִאמֵן בֵיתוֹ:
 לֹא יְחִילֵף הָאֵל וְלֹא יִמְיר.
 דְתֽוֹ לְעֹזֶלֶם לְזַוְלָתוֹ:
 צָפָה וַיַּדַּע סְתִירֵינוֹ.
 מִבֵּיט לְסֻוף דָבָר בְּקָדְמָתוֹ:
 גּוֹמֵל לְאִישׁ חַסְד בְּמִפְעָלוֹ.
 נֹתֵן לְרִשְׁעָ רֵע בְּרִשְׁעָתוֹ:

ישלח לך ציון משיחנו.
לפדות מחייב קץ ישועתו:
מתים יתיה אל ברוב חסדו.
ברוך עdry עד שם תחולתו:
אללה שלש עשרה הם עקרים.
ימזר תורה משה ונבואהתו:
מתים יתיה אל ברוב חסדו.
ברוך עdry עד שם תחולתו:
אללה שלש עשרה הם עקרים.
תורת משה אמת ונבואהתו:

Al Tempio Maggiore di Roma non si dice:

אדון עולם אשר מלך. בטרם כל יציר
נברא: לעת געשה בחפותו פל. איזי מלך
שמו נקרא: ואחרי בכליות הפל. לבדו
ימלוך נורא: והוא היה והוא הוה. והוא יה
בתפארה: והוא אחר ואין שני. להמשילו
להחפירה: בלי ראשית בלי תכילת. ולו
העוז והמשרה: והוא אליו וכי גאל. יצור
חבי בעת צורה: והוא נפי וממושי מנת
פומי ביום אקררא: בידיו אפקיד רוחו. בעת
אישן ואעירה: עם רוחי גויטני. כי לי ולא
ארא:

fin qui.